

HAAS HALFWEG
EN HET
BOEK VAN ALLES

MARC TERREUR
MET ILLUSTRATIES VAN
EVELIEN VAN LANDEGHEM

HAAS HALFWEG EN HET BOEK VAN ALLES

Na lang rennen komt Henk aan bij het Spiegelmeer, aan het uiterste achtereind van het Schemeringse Beestenbos. Hier, onder de oude eik, ligt de ingang van het berenhol.

Tok-tok-tok!

Kriepende stoelenpoten. Dan slome, zware voetstappen.

Het luik zwaait open, en een verblinde Boekie Beer vraagt: "Wie is daar?"

De oude schrijver heeft in geen jaren nog bezoek gehad.

"Henk, meneer," zegt Henk. "Henk de Haas."

Terwijl Boekie voorgaat, verkennen Henks ogen het hol vol prullen, vuile vaat en stoffige boeken.

Boekie Beer is een sloddervos, denkt de haas.

Beer zet twee glazen frambozensap op tafel.

"Vertel. En geen u of meneer hoor. Meneer woont hier niet."

"Wel, Henk dus. Maar iedereen noemt me Haas Halfweg. Dat zit zo: het minste leidt me af. Dan vergeet ik wat ik van plan was, en kom niet verder dan halfweg. Heel vervelend. Ik ben al blij dat ik tot hier geraakt ben."

"Oei," zegt Beer. "Maar wat kan ik daaraan doen?"

"Nou, jij hebt toch massa's boeken geschreven? Als iemand me kan leren hoe je iets afwerkt, dan jij wel."

"Daar heb je een punt," vindt Boekie.

"Mag ik hier ... een tijdje wonen en kijken hoe jij het doet? Ik kan voor je koken! Ik zal poetsen en jou nooit in de weg lopen."

De ouwe schrijver kijkt eens rond en ziet meteen de voordelen. Van achter zijn voorpoot fluistert hij: "Zal ik je alvast een tip geven? Als ik afgeleid raak? Boekie Beer, zeg ik dan, hocus focus! Vaak gaat het daarna beter."

Plots veert Beer recht. "We doen het!" juicht hij.

"We doen het!" juicht ook Haas.

En ze beginnen samen een gek dansje.

De volgende dag. Aan de afwas staat Haas lang voor zich uit te staren.

"Hocus!" roept Beer.

"Focus!" roept Haas, en hij werkt verder.

Stik, het water is koud.

Boekie Beer loopt op wolkjes. Hij heeft meer tijd dan ooit om te schrijven, het eten is lekker en hij hoeft niet langer tegen zichzelf te praten.

En Haas? Die lacht zich rot met Boekies onuitputtelijke verhalen.

Je zou ze stilaan beste vrienden kunnen noemen.

Op een avond liggen de beste vrienden sterren te kijken. Zonder een woord te zeggen wijst Haas de Grote Beer aan.

Want samen lang zwijgen, ook dat kunnen ze prima.

Luisteren naar de stilte.

Wat een rust.

En alleen iets zeggen als het belangrijk genoeg is.

De rust verstoort je niet zomaar.

"Beer?"

"Hm."

"Waarom heb jij eigenlijk geen succes meer? Ooit was je toch beroemd?"

Boekie glimlacht. Hij wacht tot de woorden van Haas uit de lucht zijn verdwenen.

"Ach, roem. Herkend worden, op tournee gaan. Geen tijd om te schrijven en geen moment voor jezelf. Genoeg, zei ik. Ik stop."

"Oehoe," zegt een uil.

"Sindsdien werk ik aan mijn Boek van Alles. En slaap ik tenminste in mijn eigen bed."

"Oehoe."

"Ik zou best beroemd willen zijn," fantaseert Halfweg.

"Als het boek uit is, hoop je dat er nog meer verhalen van het tweetal komen, want ze zijn een ongewoon, maar heel leuk stel samen die je in je hart hebt gesloten."

Boekenblogster Anneke Van Dijken - ☆☆☆☆☆

"Verbluffend geschreven (...) Een wonderlijk, superherkenbaar verhaal."

Mycrazylifefulwithbooks - ☆☆☆☆☆

"Een pareltje! Alles past: de mooie tekst, het ontroerende verhaal, de prachtige tekeningen, ... Ik heb er enorm van genoten."

"Een mooi, ontroerend verhaal met een onverwachte ontknoping.
Haas Halfweg en Boekie Beer zijn twee figuren die je nooit meer vergeet!"

Haas heeft nog nooit iets afgemaakt: wat hij ook probeert, hij raakt niet verder dan halfweg. Weet Boekie Beer misschien raad? Die heeft massa's verhalen geschreven, dus als iemand Haas kan leren hoe je iets afwerkt, dan Beer wel.

Al snel worden ze beste vrienden. Haas mag zelfs het Boek van Alles lezen, ook al is Beer daar nog lang niet mee klaar!

Maar dan gebeurt het. Eén moment niet opgelet, en de vriendschap ligt aan diggelen. Of is er meer aan de hand?

Met Boekie weet je nooit.

© 2023 Marc Terreur

www.marcterreur.com

